

תת"ע 381/06/18 - מדינת ישראל נגד מעאלי טאהא

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 381-06-18 מדינת ישראל נ' טאהא מעאלי

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד רפאלה שושן

המאשימה

נגד

1 מעאלי טאהא

באמצעות עו"ד סלים אבו חרפה

הנאשמת

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2013.
 2. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 18.5.18, בסמוך לשעה 12:30, נהגה הנאשמת ברכב פרטי, תוצרת "פיג'ו", מ.ר. 6832459, כשרישיון הנהיגה שלה פקע בשנת 2013.
 3. ב"כ המאשימה עתרה לעונש פסילה בפועל, שלא תפחת מ- 5 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. כן הפנה לגליון הרשעותיה של הנאשמת, הנוהגת משנת 2006 וצברה לחובתה 4 הרשעות.
 4. ההגנה עתרה להסתפק בפסילה על תנאי וקנס מופחת.
- לשיטתה, הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, הסירה את המחדל ומחזיקה ברישיון נהיגה בתוקף. צוין כי הפקיעה נבעה כתוצאה מתיקי הוצל"פ, ובמסגרת הליך פשיטת רגל, הנאשמת משלמת כיום את חובותיה, ₪ 150 לחודש, והגבלותיה בוטלו. צוין כי הנאשמת, בת 35, מתגוררת עם סבתה, עובדת בניקיון ומשתכרת כ- 2,500 ₪ בחודש. ההגנה הפנתה לפסיקה תומכת, לשיטתה, בנסיבות דומות, בהן הוסר המחדל, הפסילה הייתה קצרה או שלא הוטלה כלל. צוין כי הנאשמת זקוקה לרישיון לעבודתה ולצורך טיפול בסבתה, ומכאן שאין מקום לפוסלה אף לא ליום אחד.

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

5. נהיגה ללא רישיון נהיגה, היא עבירה חמורה המשקפת לצד זלזול בחוק, אף סכנה ממשית לשלום הציבור. כשירותו של נהג לנהוג לאחר זמן כה רב מוטלת בספק, וכדברי כב' השופטת ד' ורד בתת"ע (ת"א) 908-05-11 **מדינת ישראל נ' רג'ואן**, לא פורסם (מיום 23.1.12):

"נהיגה ללא רישיון תקף שפקע לפני שנים רבות אינה מגלמת אך ורק עבירה טכנית. לשם חידוש הרישיון על הנאשם לעבור מבחן מעשי ועיוני היות וההנחה היא כי נוכח הזמן הרב שחלף, ההכשרה לנהיגה שקיבל בעבר אינה עוד אפקטיבית."

כן ראו עוד פל' (רמ') 165/07 מדינת ישראל נ' סולטן (מיום 9.7.09).

6. כן ראה דברי כב' השופט מרדכי כדורי בתתע (י-ם) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עצא (להלן - עניין פריג'):

"עבירה של נהיגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא לעצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. כך, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאירוע העבירה הינה מסוג ברירת משפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב בביהמ"ש.

ברם, ככל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת הרישיון ועד למועד הנהיגה הולך ומטשטש ההבדל בין נהיגה בזמן פקיעה לבין נהיגה בהעדר רישיון נהיגה. נהג אשר אינו מורשה לנהוג זמן רב נדרש לנקוט מספר פעולות לשם חידוש רישיונו, ובכלל זאת בחינה של כישורי הנהיגה שלו. (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

מדיניות הענישה

7. בעפ"ת (ים) 4420-09-12 מ"י נ' פכורי (29.1.13), בעבירה שניה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע למעלה מעשור בשל קנסות, בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, והיותו אב לארבעה, קבע כב' השופט א' כהן, כי אין מקום להטיל מאסר, אימץ את גזר הדין של בית משפט קמא - אשר התחשב בעובדה כי הנאשם לא חידש רישיונו עקב אי תשלום קנסות - לעניין המאסר המותנה של 30 יום למשך 3 שנים, וקבע כי יש להגדיל את הקנס שנקבע (₪ 1,000) והעמידו על סך 5,000 ₪.

8. בעפ"ת (י-ם) 9741-06-10 מדינת ישראל נ' זגורי, (מיום 31.10.10), דחה ביהמ"ש את ערעור המדינה על קולת העונש שהטיל ביהמ"ש קמא על נאשם שהורשע ב-5 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, כשרישיון הנהיגה פקע בשנת 2001 והעבירות בוצעו בין השנים 2007-2010, כשבועברו 25 הרשעות בתעבורה, ורישיון הנהיגה לא חודש עקב אי תשלום קנסות. ביהמ"ש השית על הנאשם פסילה בת חודש, הופעלו, באופן חופף, שני עונשי פסילה על תנאי מדו"חות קודמים, לתקופה של 3 חודשים כל אחד, והוטלו עליו 60 ימי מאסר מותנה. בדחותו את הערעור קבע ביהמ"ש:

"בענייננו, אל מול ריבוי העבירות בהן הורשע המשיב, כמו גם עברו התעבורתי המכביד הכולל 25 הרשעות בעבירות תעבורה (אף כי כמחצית מתוכן הן "עבירות טכניות"), עמדה העובדה כי אין מדובר באדם הנוהג ללא רישיון נהיגה כלל, אלא שרישיון הנהיגה שלו לא חודש בשל קנסות כספיים. אף שאין להקל ראש גם בכך, ברי כי החומרה הגלומה בה אינה גבוהה כבראשונה. בהתייחס לאלה, ולכך כי כעולה מהמסמכים שהוגשו על ידי המערער הוא פעל לתשלום הקנסות שהושטו עליו, כך שכיום הוא לכאורה קרוב להוצאת רישיון נהיגה

חדש, אינני רואה מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, אף שהוא נוטה לקולא."

9. בעפ"ת 11890-05-14 סולומון בליה נ' מדינת ישראל (7.9.14) - שם פקע רישיונו של נהג כעשור, ביטלה כב' השופטת נ' אהד מאסר בן חודשיים, שהטיל בית משפט קמא (הערעור נסב נגד רכיב המאסר), והותירה את רכיבי הענישה האחרים, **מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים, פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים**, בציינה:

"בעניינינו, אמרתי במספר רב של פסקי דין כי מקום שהעבירה המיוחסת לנאשם הינה נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ולעבירה זו לא נלווית עבירת תעבורה נוספת, הרי העונש הראוי הינו פסילה בפועל בלבד כשמשך תקופת הפסילה ייקבע עפ"י עבר תעבורתי, משך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף, ככל שהתקופה ארוכה יותר כך הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר ונקבע כי התקופה הראויה הינה בין 3 ל-9 חודשי פסילה."

10. בתת"ע (פ"ת) 1124-08-12 מדינת ישראל נ' מיכלס, (מיום 2.9.12), הורשע נאשם בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מזה כעשור ובנהיגה בניגוד לכיוון בדרך חד סטרית. הנאשם ללא עבר דומה והסדיר רישיונו. כב' השופט א' אנושי ציין כי מתחם הענישה נע בין חודשיים ועד 8 חודשי פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס והטיל עונש שכלל קנס בסך 1,000 ₪, **פסילה לתקופה של 60 יום ופסילה על תנאי לחודשיים למשך 3 שנים**.

11. בתת"ע 9802-03-17 מדינת ישראל נ' פרז'וב (14.10.18), הרשיע מותב זה נאשמת בעבירות של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מזה למעלה מארבע שנים. רישיון הנהיגה פקע עקב אי תשלום חובות, ומצוקה כלכלית אליה נקלעה הנאשמת, אם לילדה בת 4, בעקבות גרושיה. הנאשמת הסדירה את רישיונה, ועברה התעבורתי נקי. בנסיבות אלה הוטלו עליה 3 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, בת 3 חודשים למשך שנתיים וקנס בסך 1,000 ₪.

12. בתת"ע מדינת ישראל נ' מריח (6.9.18) הרשיע מותב זה נאשם, שנהג כשרישיונו פקע מזה כשש שנים, ולחובתו 3 הרשעות קודמות, האחת בעטיה של עבירה דומה, בגינה נדון לפסילה על תנאי ברת הפעלה ו-2 עבירות של נהיגה במהירות מופרזת. אי חידוש הרישיון נבע מחובות להוצל"פ, אותם הסדיר, והנאשם הוציא רישיון וצוינו נסיבות אישיות חריגות. הנאשם נדון למאסר מותנה בן 3 חודשים למשך 3 שנים, לפסילה בת 7 חודשים, והפעלת הפסילה המותנית בחופף, פסילה על תנאי, בת 6 חודשים, למשך שנתיים, קנס בסך 2,500 ₪ וחתימה על התחייבות.

פסיקה אליה הפנתה ההגנה:

13. תת"ע 9582-06-17 מדינת ישראל נ' מריסאת מוסטפא (24.10.18), הנאשם הורשע בעבירה של נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מזה כ-8 שנים. הנאשם, נהג מונית, נוהג משנת 72', ולחובתו 68 הרשעות, אי חידוש הרישיון נבע מחובות להוצל"פ, הסדיר את רישיונו, ואשתו נכה. כב' השופט י' בכר גזר על הנאשם, תוך שצוין כי עסקינן בנאשם שעובד לפרנסתו כנהג מונית שרישיונו הוסדר, ל-4 חודשי מאסר מותנה, למשך 3 שנים, פסילה על תנאי בת 3 חודשים למשך שנתיים, קנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

קביעת העונש הראוי לנאשמת

14. הענישה היא לעולם אינדיווידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקובל, את המקרה הפרטי שבפניו ולשקול מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

במקרה דנן, הנאשמת הורשעה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, כשרישיון הנהיגה שלה פקע מזה כחמש שנים. הנאשמת, נוהגת משנת 2006 ועברה התעבורתי כולל 4 הרשעות קודמות, ביניהן נוסע במושב האחורי לא חגור (משנת 2011), עצירת רכב במקום המיועד לנכה (משנת 2009), נהיגה במהירות מופרזת (משנת 2009), אי ציות לתמרור עצור (משנת 2009). אי חידוש הרישיון נבע מחובות להוצל"פ, אותם הנאשמת מסדירה כעת. הנאשמת הודתה בהזדמנות הראשונה, והסדירה את רישיון נהיגתה, כך שהחשש להישנות העבירה המיוחסת לה בכתב האישום נמוך. זאת ועוד, הנאשמת מתגוררת אצל סבתה, מטפלת בה, וזקוקה לרישיונה לפרנסתה בעבודות ניקיון.

15. **העונש ההולם בעבירות שבפנינו נע בין פסילה למספר חודשים או פסילה ארוכה (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים) לבין מאסר בפועל שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח למספר ימים או חודשים (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים) והכל תלוי בנסיבות התיק ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.**

16. **לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, שקלתי את האינטרס הציבורי, עיינתי בפסיקה, התרשמתי מנסיבותיה האישיות של הנאשמת, מאמציה להשתקם, הסדרת החובות והוצאת רישיון הנהיגה, אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:**

1. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת **4 חודשים**.

1.1.2019 הנאשמת תפקיד את רישיונו במזכירות בית משפט לתעבורה לא יאוחר מיום

לתשומת לב הנאשמת חובה עליה להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית משפט לתעבורה במועד האמור או להמציא תצהיר על העדר רישיון נהיגה ואם הופקד רישיון נהיגה במסגרת תיק אחר תימסר הודעה על כך למזכירות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשמת לא תפקיד את רישיונה במועד מחד עלולה להיחשב כפסולה ומאידך מניין הפסילה לא יחל בהעדר הפקדה כאמור.

הסנגור יודיע במידי לנאשמת על דבר הפסילה ועל חובתה להפקיד את רישיון הנהיגה.

2. אני פוסלת את הנאשמת מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל תעבור עבירה בה הורשעה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

3. אני דנה את הנאשמת לתשלום קנס בסך 500 ₪.

הקנס ישולם בתשלום 1, תוך 90 יום מהיום.

על הנאשמת לפנות בשעות הקבלה למזכירות לשם קבלת שוברי התשלום.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד כסלו תשע"ט, 22 נובמבר 2018, במעמד הנוכחים